

MINISTERUL DEZVOLTĂRII,
LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 938 din 21 august 2026

MINISTERUL ENERGIEI
Nr. 944 din 25 august 2026

ORDIN
privind aprobarea Instrucțiunii tehnice pentru evaluarea
riscului în procedurile de urbanism și autorizare a
construcțiilor pentru infrastructura de hidrogen

Ținând cont de obligația asumată prin Planul național de redresare și reziliență — componenta C.6 — Energie în cadrul reformei R4 — Dezvoltarea unui cadru legislativ și de reglementare favorabil tehnologiilor viitorului, în special hidrogen și soluții de stocare, aferentă jalonului 126, precum și de prevederile Strategiei naționale a hidrogenului 2025-2030 cu perspectiva anului 2050 și a Planului de acțiune pentru implementarea acesteia, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 855/2025, în vederea consolidării cadrului de reglementare necesar dezvoltării infrastructurii pentru hidrogen și facilitării investițiilor în acest domeniu,

luând în considerare prevederile Legii nr. 59/2016 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 855/2025 pentru aprobarea Strategiei naționale a hidrogenului 2025-2030 cu perspectiva anului 2050 și a Planului de acțiune pentru implementarea acesteia,

în conformitate cu prevederile art. 2 și art. 3 alin. (2) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2026 privind stabilirea cadrului instituțional, precum și a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor Regulamentului (UE) 2023/1.804 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE, aprobată prin Legea nr. 89/2026,

ținând seama de Referatul de aprobare al Direcției generale dezvoltare regională și infrastructură nr. 190.652 din 18.08.2026,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației și ministrul energiei, interimar, emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunea tehnică pentru evaluarea riscului în procedurile de urbanism și autorizare a construcțiilor pentru infrastructura de hidrogen, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2 — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor
publice și administrației,
Kövér Orsolya-Mária,
secretar de stat

Ministrul energiei, interimar,
Ilie-Gavril Bolojan

INSTRUCȚIUNE TEHNICĂ

pentru evaluarea riscului în procedurile de urbanism și autorizare a construcțiilor pentru infrastructura de hidrogen

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Scopul

(1) Prezenta instrucțiune tehnică stabilește cadrul unitar pentru evaluarea riscului asociat infrastructurii pentru hidrogen, în vederea fundamentării deciziilor de urbanism și autorizare a executării lucrărilor de construcții.

(2) Prezenta instrucțiune tehnică are ca obiective:

- a) protejarea vieții și sănătății persoanelor;
- b) protejarea mediului și a bunurilor;
- c) prevenirea accidentelor majore și limitarea consecințelor acestora;
- d) asigurarea compatibilității dintre infrastructura pentru hidrogen și funcțiunile existente sau planificate ale teritoriului;
- e) crearea unui cadru predictibil pentru dezvoltarea investițiilor în infrastructura pentru hidrogen.

(3) Prezenta instrucțiune tehnică se aplică fără a aduce atingere reglementărilor din domeniul construcțiilor, amenajării teritoriului și urbanismului, securității la incendiu, protecției mediului, securității și sănătății în muncă, atmosferelor potențial explozive și echipamentelor sub presiune.

ARTICOLUL 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta instrucțiune tehnică se aplică amplasării, proiectării și executării obiectivelor noi, extinderilor și re tehnologizărilor privind stațiile de alimentare cu hidrogen, inclusiv stațiile multicarburant, precum și capacităților de producere și de stocare a hidrogenului, în măsura în care acestea sunt supuse procedurilor de urbanism sau de autorizare a executării lucrărilor de construcții.

(2) Prevederile prezentei instrucțiuni tehnice se adresează:

- a) autorităților administrației publice competente în materia amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării executării lucrărilor de construcții;
- b) proiectanților, verifcătorilor de proiect, experților tehnici și elaboratorilor documentațiilor de urbanism, documentațiilor tehnice, studiilor și analizelor;
- c) investitorilor și operatorilor economici implicați în realizarea infrastructurii pentru hidrogen;
- d) specialiștilor care elaborează evaluarea riscului.

(3) Prevederile prezentei instrucțiuni tehnice nu se aplică amplasamentelor care intră sub incidența Legii nr. 59/2016 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu completările ulterioare, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 15 alin. (3).

(4) În cazul în care, ca urmare a unei extinderi sau re tehnologizări, un amplasament ajunge să intre sub incidența Legii nr. 59/2016, cu completările ulterioare, analiza riscului elaborată potrivit prezentei instrucțiuni tehnice poate constitui element de fundamentare pentru documentele de securitate întocmite potrivit legislației specifice.

(5) Prezenta instrucțiune tehnică nu se aplică transportului hidrogenului pe drumuri publice, pe calea ferată sau pe căi navigabile, reglementat prin legislația specifică transportului mărfurilor periculoase.

(6) Prezenta instrucțiune tehnică nu se aplică rețelelor de distribuție a gazelor naturale existente sau nou-realizate și care fac obiectul licențierii de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), în care hidrogenul este injectat/vehiculat, inclusiv în regim de amestec (*blending*) cu gaze naturale, în limitele de concentrație admise de reglementările tehnice elaborate și aprobate de către ANRE.

ARTICOLUL 3

Definiții

În sensul prezentei instrucțiuni tehnice, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *hidrogen* — hidrogenul gazos, lichid sau în altă stare fizică utilizată ca vector energetic, combustibil sau materie primă, inclusiv hidrogenul din surse regenerabile și hidrogenul cu emisii scăzute de carbon, astfel cum este definit la art. 2 din Legea nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, cu modificările ulterioare;

b) *infrastructură pentru hidrogen* — un sistem de infrastructură, astfel cum este definit la art. 2 pct. 4 din Directiva (UE) 2024/1.788 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1.791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE;

c) *stație de alimentare cu hidrogen* — instalație destinată alimentării vehiculelor rutiere, feroviare, navale sau a altor mijloace de transport cu hidrogen, incluzând echipamentele de comprimare, stocare, distribuție și transfer al hidrogenului;

d) *instalație de producere a hidrogenului* — instalație în care hidrogenul este obținut prin electroliză, reformare, gazeificare, procese biologice sau prin alte tehnologii de producere;

e) *instalație de stocare a hidrogenului* — o instalație de stocare a hidrogenului, astfel cum este definită la art. 2 pct. 5 din Directiva (UE) 2024/1.788 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1.791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE;

f) *analiză de risc* — proces sistematic de identificare a pericolelor, analiză a probabilității producerii unor evenimente nedorite și evaluare a consecințelor acestora asupra persoanelor, mediului, bunurilor și infrastructurilor;

g) *analiză cantitativă de risc (QRA — quantitative risk assessment)* — metodă de evaluare a riscului bazată pe modelarea probabilistică a scenariilor de accident, estimarea frecvențelor de producere și cuantificarea riscului individual și societal;

h) *risc individual* — probabilitatea anuală ca o persoană aflată într-un anumit punct din vecinătatea unei instalații să sufere un efect letal ca urmare a unui accident asociat instalației respective;

i) *risc societal* — relația dintre frecvența producerii accidentelor și numărul persoanelor afectate, exprimată prin curbe de tip frecvență-număr de victime (F-N) sau prin alte metode echivalente recunoscute la nivel european;

j) *nivel de risc acceptabil* — nivelul de risc individual și societal considerat admisibil potrivit prezentei instrucțiuni tehnice și prin standardele și bunele practici europene aplicabile;

k) *principiul reducerii riscului la un nivel cât mai scăzut posibil, în limite rezonabil practicabile (ALARP)* — principiul potrivit căruia toate măsurile tehnice și organizatorice rezonabil

aplicabile pentru reducerea riscului sunt implementate înainte de autorizarea și punerea în funcțiune a unei instalații;

l) *zonă de protecție* — suprafața delimitată în jurul unei instalații de hidrogen în interiorul căreia utilizarea terenului și amplasarea construcțiilor sunt condiționate de nivelul de risc determinat prin analiza de risc;

m) *funcțiune vulnerabilă* — utilizarea terenului sau a unei construcții destinate locuirii, învățământului, sănătății, asistenței sociale, adunărilor publice, activităților comerciale cu public numeros sau altor activități caracterizate prin prezența permanentă ori temporară a unui număr semnificativ de persoane;

n) *specialist competent* — persoane juridice sau echipe de specialiști cu experiență în elaborarea analizelor de risc tehnologic, a rapoartelor de securitate sau a studiilor de evaluare a consecințelor pentru instalații ori pentru obiective care implică substanțe periculoase, inclusiv în cadrul reglementărilor privind controlul pericolelor de accident major;

o) *obiectiv nou* — infrastructura de hidrogen propusă spre realizare pe un amplasament pe care nu există o instalație de același tip;

p) *extindere* — modificarea unei instalații existente care conduce la creșterea capacității de producere, comprimare, lichefiere, stocare, distribuție sau alimentare cu hidrogen ori la modificarea configurației tehnologice cu impact asupra nivelului de risc;

q) *retehnologizare* — înlocuirea sau modernizarea echipamentelor și instalațiilor existente, cu menținerea sau modificarea parametrilor funcționali, în măsura în care aceasta poate influența nivelul de risc al instalației;

r) *instalații cu complexitate redusă* — instalație sau ansamblu de echipamente destinate producerii, stocării, distribuirii sau utilizării hidrogenului, caracterizată/caracterizat prin încadrarea parametrilor tehnici, a cantității de hidrogen și a condițiilor de operare în limitele stabilite de reglementările tehnice aplicabile, pentru care evaluarea riscului demonstrează îndeplinirea condițiilor de securitate corespunzătoare categoriei de complexitate redusă, cu respectarea standardelor tehnice aplicabile;

s) *evaluarea riscului* — procesul complet de cuprindere a identificării pericolelor, analizei riscului și evaluării compatibilității acestuia prin raportare la criteriile de acceptabilitate și standardele aplicabile.

ARTICOLUL 4

Mențiunile obligatorii privind studiile de specialitate și cerințele tehnice în certificatul de urbanism

(1) Necesitatea elaborării analizei de risc se stabilește și se comunică beneficiarului prin certificatul de urbanism emis pentru investițiile care intră în domeniul de aplicare a prezentei instrucțiuni tehnice.

(2) Certificatul de urbanism va cuprinde mențiuni privind obligația elaborării analizei de risc și prezentării acesteia împreună cu documentația de urbanism sau, după caz, cu documentația tehnică pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții.

(3) În cazul investițiilor care intră în domeniul de aplicare a prezentei instrucțiuni tehnice, prin certificatul de urbanism se vor introduce mențiuni clare privind interzicerea amplasării de capacități de stocare/producție a hidrogenului sau stații de alimentare la distanțe mai mici decât cele de siguranță stabilite prin rezultatele analizei de risc raportat la capacitățile de producție sau de stocare, după caz, și prescripțiile tehnice ale Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR) aplicabile recipientelor

sub presiune, instalațiilor de distribuție a gazelor și echipamentelor specifice.

(4) Pentru a asigura predictibilitatea investițiilor și fluidizarea pieței, prin certificatul de urbanism se va menționa expres că orice documentație tehnică pentru stații de încărcare sau capacități de producție/stocare a hidrogenului trebuie să respecte prevederile din prescripțiile tehnice ale ISCIR.

(5) Amplasarea fizică a tancurilor, a compresoarelor și a skidurilor de hidrogen se va face respectând obligatoriu reglementările urbanistice în vigoare și distanțele de siguranță la exterior stabilite în prescripția tehnică a ISCIR — PT C 15-2025: Instalații de alimentare cu hidrogen, aprobată în condițiile legii.

(6) Pe lângă avizele stabilite de reglementările în vigoare pentru imobilele pe care se intenționează a se realiza investiția, prin certificatul de urbanism se vor solicita obligatoriu, în vederea obținerii autorizației de construire, cel puțin următoarele avize și studii prealabile specifice:

a) analiza de evaluare a riscului de explozie și incendiu;

b) avizul sau acordul tehnic din partea ISCIR pentru echipamentele sub presiune;

c) avizele de la deținătorii de utilități din zonă.

(7) Pentru investițiile care fac obiectul prezentei instrucțiuni tehnice, analiza de risc constituie studiu de fundamentare, elaborat în una dintre următoarele etape, după caz:

a) anterior aprobării unei documentații de urbanism, atunci când amplasamentul pe care este prevăzută investiția o impune;

b) anterior emiterii autorizației de construire, în situațiile în care investiția se amplasează pe un teren care dispune deja de reglementări urbanistice compatibile și nu necesită elaborarea unei documentații de urbanism.

(8) Analiza de risc elaborată pentru o documentație de urbanism aprobată nu se reface și nu se reevaluează în faza de autorizare a executării lucrărilor de construcții, ci se preia ca element de fundamentare obligatoriu pentru proiectul tehnic și pentru emiterea autorizației de construire.

ARTICOLUL 5

Obligația evaluării riscului

(1) Pentru investițiile care fac obiectul prezentei instrucțiuni tehnice, analiza de risc constituie studiu de fundamentare pentru elaborarea și aprobarea documentațiilor de urbanism și pentru elaborarea documentațiilor tehnice necesare autorizării executării lucrărilor de construcții, după caz, și fundamentării deciziei de emiterie a autorizației de construire.

(2) Analiza de risc se elaborează anterior aprobării documentației de urbanism sau solicitării de emiterie a autorizației de construire și fundamentează soluția de amplasare, delimitarea zonei de influență a riscului și evaluarea compatibilității funcționale a investiției cu utilizările existente și propuse ale terenului.

(3) Analiza de risc se elaborează de echipe de specialiști cu experiență în elaborarea analizelor de risc tehnologic, a rapoartelor de securitate sau a studiilor de evaluare a consecințelor pentru instalații industriale, energetice ori pentru obiective care implică substanțe periculoase, inclusiv în cadrul reglementărilor privind controlul pericolelor de accident major.

(4) Analiza de risc se elaborează anterior aprobării documentației de urbanism, atunci când pentru investiția propusă este necesară elaborarea unei documentații de urbanism. În situațiile în care investiția poate fi autorizată fără elaborarea unei documentații de urbanism, analiza de risc se elaborează anterior emiterii autorizației de construire și se depune împreună cu documentația tehnică pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții.

(5) Analiza de risc constituie document tehnic de fundamentare pentru soluția de amplasare, delimitarea zonei de influență a riscului și evaluarea compatibilității funcționale a investiției cu utilizările existente și propuse ale terenului pentru reducerea riscului și protecția vecinătăților.

(6) Pentru obiectivele care fac obiectul prezentei instrucțiuni tehnice, evaluarea riscului se realizează proporțional cu inventarul de hidrogen, presiunea, complexitatea instalației, gradul de închidere a spațiilor și vulnerabilitatea vecinătăților.

(7) Evaluarea riscului se realizează prin metode de evaluare adecvate nivelului de risc al amplasamentului.

(8) Analiza de risc este obligatorie în următoarele situații:

- a) realizarea unei instalații noi;
- b) extinderea unei instalații;
- c) majorarea capacității de stocare;
- d) schimbarea destinației unei construcții existente într-o funcțiune vulnerabilă;
- e) construirea unei funcțiuni vulnerabile în interiorul zonei de protecție.

(9) În cazul instalațiilor cu inventar redus de hidrogen și presiune joasă de operare, specialistul competent poate fundamenta evaluarea riscului pe o metodologie simplificată de tip calitativ, cu liste de verificare, proporțională cu riscul redus al obiectivului, cu justificarea corespunzătoare în documentație.

ARTICOLUL 6

Conținutul raportului de evaluare a riscului

(1) Raportul de evaluare a riscului va cuprinde cel puțin:

- a) descrierea amplasamentului, a vecinătăților și a funcțiunilor relevante din zonă;
- b) descrierea instalației, inventarul de hidrogen și condițiile relevante de operare;
- c) identificarea pericolelor și a scenariilor de accident credibile (inclusiv motivarea excluderii unor scenarii nerelevante);
- d) sursele datelor, ipotezele, modelele și limitările analizei;
- e) evaluarea consecințelor, a frecvențelor sau probabilităților de producere și, după caz, a riscului individual și societal;
- f) delimitarea zonei de influență a riscului, reprezentată pe planul de amplasament și, după caz, pe suport topo-cadastral;
- g) evaluarea efectelor domino și a interacțiunilor cu instalațiile sau sistemele învecinate;
- h) măsurile de prevenire, protecție și reducere a riscului (inclusiv măsurile active și pasive);
- i) incertitudinile relevante și analiza de sensibilitate, după caz;
- j) concluzia privind compatibilitatea funcțională a amplasamentului și condițiile tehnice de care aceasta este dependentă.

(2) În cadrul analizei de risc se vor evalua și, după caz, se vor stabili măsuri tehnice de reducere a riscurilor asociate alunecărilor de teren, inundațiilor, scurgerilor, dispersiei și aprinderii hidrogenului. Analiza de risc va evalua, după caz, cel puțin următoarele scenarii:

- a) scurgerile;
- b) ruperea completă a conductelor sau recipientelor;
- c) defectarea elementelor de îmbinare;
- d) defectarea sistemelor de comprimare;
- e) incendiul de tip jet fire;
- f) incendiul de tip flash fire;
- g) explozia în spații parțial închise;
- h) efectele domino asupra instalațiilor învecinate;
- i) impactul asupra populației și infrastructurilor critice.

(3) În funcție de rezultatele analizei de risc, se pot prevedea:

- a) amplasarea echipamentelor în spații deschise sau bine ventilate;

- b) limitarea amplasării în spații închise și evaluarea riscului de acumulare;

- c) sisteme de ventilație, detecție și control al scurgerilor;

- d) măsuri de consolidare a terenului, după caz.

(4) În funcție de rezultatele analizei de risc, se prevăd planuri privind capacitatea de răspuns pentru fiecare risc identificat și măsuri de atenuare a riscului, precum și programe de instruire suplimentară a personalului operativ.

(5) În lipsa unor prevederi naționale specifice privind metodologia de evaluare cantitativă a riscului și criteriile de acceptare a riscului individual și societal, analiza de risc se poate fundamenta pe standarde, metodologii și ghiduri tehnice europene sau internaționale aplicabile infrastructurii pentru hidrogen, cu condiția ca acestea să fie recunoscute și utilizate în practica autorităților competente din state membre ale Uniunii Europene care dispun de un cadru de reglementare consolidat în domeniul hidrogenului.

(6) În sensul alin. (5) pot fi utilizate, după caz:

- a) standardele din seria ISO 19880 și ISO 19881, precum și alte standarde europene (EN) aplicabile infrastructurii pentru hidrogen;

- b) metodologia de evaluare cantitativă a riscului (quantitative risk assessment — QRA) utilizată în domeniul infrastructurii pentru hidrogen;

- c) ghidurile tehnice elaborate de European Industrial Gases Association (EIGA), precum și alte documente tehnice emise de organisme europene de standardizare sau de autorități competente din state membre ale Uniunii Europene.

(7) Utilizarea standardelor, metodologiilor și ghidurilor prevăzute la alin. (5) și (6) trebuie justificată în raportul de analiză de risc și trebuie să conducă la rezultate echivalente sau mai restrictive decât nivelul de protecție urmărit prin prezenta instrucțiune tehnică.

(8) Raportul documentează amplasamentul, inventarele, condițiile de operare, scenariile credibile, sursele datelor, ipotezele, limitările, consecințele, frecvențele, măsurile de prevenire și protecție, incertitudinile și concluzia privind compatibilitatea teritorială.

ARTICOLUL 7

Încadrarea nivelului de risc și delimitarea zonei de influență a riscului

(1) În funcție de rezultatele analizei de risc specifice amplasamentului, infrastructura pentru hidrogen se încadrează într-un nivel de risc scăzut, mediu sau crescut.

(2) Încadrarea într-un nivel de risc se realizează pe baza unei analize cantitative de risc sau, pentru instalațiile cu complexitate redusă, pe baza unei metode de evaluare echivalente recunoscute la nivel european, utilizând criterii obiective privind probabilitatea producerii scenariilor de accident credibile, severitatea consecințelor acestora și extinderea efectelor asupra persoanelor, construcțiilor și infrastructurilor din vecinătate.

(3) Metodologia de evaluare a riscului va respecta standardele europene și internaționale aplicabile infrastructurii pentru hidrogen aflate în vigoare, inclusiv seria ISO 19880, ISO 19881, EN ISO 15916 și alte standarde europene (EN) aplicabile, precum și ghidurile tehnice elaborate de European Industrial Gases Association (EIGA) sau de alte organisme europene de standardizare și autorități competente din state membre ale Uniunii Europene.

(4) Analiza de risc delimitează zona de influență a riscului, reprezentând suprafața în interiorul căreia efectele scenariilor de accident credibile pot produce consecințe relevante asupra persoanelor, construcțiilor sau infrastructurilor.

(5) Zona de influență a riscului se stabilește prin reprezentarea contururilor de risc rezultate din analiza de risc și se reprezintă pe planul de amplasament și pe suport cadastral.

(6) Zona de influență a riscului constituie element de fundamentare pentru documentațiile de urbanism și pentru documentațiile tehnice necesare autorizării executării lucrărilor de construcții, în condițiile legislației privind amenajarea teritoriului și urbanismul și autorizarea executării lucrărilor de construcții.

ARTICOLUL 8

Compatibilitatea funcțională

(1) În cazul elaborării sau modificării unei documentații de urbanism pentru terenuri situate total sau parțial în interiorul zonei de influență a riscului, analiza compatibilității funcționale dintre utilizarea propusă și infrastructura pentru hidrogen existentă constituie element de fundamentare a soluției de reglementare urbanistică.

(2) Măsurile privind amplasarea construcțiilor, retragerile, limitarea funcțiunilor vulnerabile, condițiile de ocupare și utilizare a terenului sau alte măsuri de reducere a riscului se stabilesc în funcție de concluziile analizei de risc, prin documentația de urbanism aprobată potrivit legii ori prin documentația tehnică aferentă investiției supuse autorizării, după caz.

(3) Delimitarea zonei de influență a riscului, generată de o instalație nouă de hidrogen, nu poate impune restricții retroactive de operare, mentenanță, extindere sau branșare asupra rețelelor de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice, care fac obiectul licențierii ANRE, autorizate legal și existente pe amplasament la data analizei de risc.

ARTICOLUL 9

Obligații ale proiectanților

(1) Proiectantul are obligația să dimensioneze amplasamentul tancurilor de stocare, al compresoarelor, al skidurilor tehnologice și al punctelor de distribuție, respectând cu strictețe prescripțiile tehnice ale ISCIR în vigoare referitoare la recipientele sub presiune și instalațiile de gaze/hidrogen.

(2) Reducerea distanțelor de securitate stabilite prin prescripțiile tehnice ale ISCIR este permisă numai în măsura în care prescripțiile tehnice ale ISCIR aplicabile permit utilizarea unei astfel de justificări tehnice, dacă analiza cantitativă de risc demonstrează că nivelul de risc individual și societal rămâne în limitele acceptabile prevăzute de prezenta instrucțiune tehnică și de standardele europene aplicabile, soluția fiind validată prin expertiză tehnică independentă sau, după caz, prin verificarea internă a unui specialist autorizat de ISCIR angajat al operatorului, în măsura în care acesta nu a participat la elaborarea documentației tehnice inițiale.

(3) Documentația tehnică întocmită de proiectanți va include obligatoriu următoarele măsuri active și pasive de prevenire a accidentelor majore:

a) dotarea cu sisteme automate de detecție a scurgerilor de hidrogen, cuplate cu sisteme de oprire automată a fluxului;

b) utilizarea exclusivă de echipamente electrice și mecanice certificate în regim antideflagrant pentru a elimina orice sursă potențială de aprindere;

c) asigurarea unei ventilații naturale sau forțate adecvate pentru a preveni acumularea de hidrogen în spații închise sau semiînchise.

(4) Documentația tehnică trebuie să demonstreze respectarea principiului reducerii riscului la un nivel cât mai scăzut posibil, în limite rezonabil practicabile, potrivit căruia toate măsurile tehnice și organizatorice rezonabil aplicabile pentru reducerea riscurilor au fost implementate înainte de autorizarea investiției.

ARTICOLUL 10

Obligațiile autorităților emitente

(1) În cadrul procedurii de autorizare a construcțiilor, autoritățile administrației publice locale verifică exclusiv existența raportului, identificarea amplasamentului, identificarea instalației, delimitarea zonei de protecție și concluziile raportului. În cazul în care raportul concluzionează că investiția poate fi realizată numai cu măsuri suplimentare de protecție, acestea devin condiții obligatorii în procedura de emitere a autorizației de construire. În cazul în care raportul stabilește incompatibilitatea funcțiunii propuse cu instalația existentă, autorizația de construire nu poate fi emisă.

(2) Autoritățile competente nu reevaluează soluțiile tehnice rezultate din analiza de risc, ci verifică existența documentației, respectarea metodologiei prevăzute de prezenta instrucțiune tehnică și îndeplinirea condițiilor rezultate din aceasta.

(3) Emiterea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire nu transferă autorităților administrației publice locale responsabilitatea proiectantului, a verficatorului de proiect și a elaboratorului analizei de risc.

ARTICOLUL 11

Măsuri pentru susținerea mobilității urbane durabile

(1) Stațiile de alimentare destinate autobuzelor și vehiculelor de transport public pot fi amplasate în incinta depourilor, autobazelor sau autogărilor existente, fiind considerate obiective de utilitate publică și interes local pentru susținerea mobilității urbane durabile.

(2) Documentația tehnică pentru stațiile de autobuze cu hidrogen va ține cont de debitele masive de eliberare a gazului în scenarii de avarie la stația de alimentare, studiul de risc urmând să modeleze explicit dispersia în cazul unor debite de curgere ridicate specifice vehiculelor grele.

(3) Autoritățile administrației publice locale acordă prioritate în emiterea certificatelor de urbanism și a avizelor pentru proiectele de infrastructură de hidrogen integrate în planurile de mobilitate urbană durabilă (PMUD), în vederea decarbonizării transportului public.

ARTICOLUL 12

Nivelul de risc acceptabil

(1) Nivelul de risc acceptabil se stabilește prin raportare la criterii cantitative privind riscul individual și riscul societal, în conformitate cu bunele practici europene.

(2) Până la stabilirea prin act normativ a unor criterii naționale de acceptare a riscului pentru infrastructura de hidrogen, evaluarea riscului se fundamentează pe criterii orientative recunoscute în practica statelor membre ale Uniunii Europene și în standardele internaționale aplicabile.

(3) Utilizarea standardelor, ghidurilor și metodologiilor prevăzute la alin. (2) este obligatorie pentru elaboratorii analizei

de risc, fiind interzisă aplicarea unor metodologii ad-hoc sau nevalidate de bunele practici europene în domeniu.

(4) În evaluarea amplasamentului se disting următoarele situații:

a) risc neacceptabil, atunci când nivelul de risc este suficient de ridicat încât amplasarea sau funcționarea instalației nu poate fi justificată;

b) risc acceptabil cu măsuri suplimentare, atunci când riscul poate fi redus prin măsuri tehnice, organizatorice sau urbanistice rezonabil practicabile;

c) risc acceptabil, atunci când nivelul de risc este suficient de redus încât nu sunt necesare măsuri suplimentare față de cele prevăzute de reglementările aplicabile.

(5) Atunci când analiza de risc indică un nivel de risc acceptabil cu măsuri suplimentare, raportul va demonstra că au fost analizate și implementate toate măsurile rezonabil practicabile pentru reducerea riscului, inclusiv măsuri privind amplasarea, organizarea funcțională a terenului, protecția persoanelor și limitarea efectelor unui posibil accident.

ARTICOLUL 13

Stații multicarburant și cumularea riscului

(1) În cazul stațiilor multicarburant, riscul individual local se determină prin însumarea contribuțiilor tuturor sistemelor de carburanți prezente pe amplasament, iar încadrarea în categorii de risc se realizează pe baza riscului cumulat.

(2) Analiza tratează expres efectele domino între sistemul de hidrogen și celelalte sisteme de carburanți, în ambele sensuri.

(3) Amplasarea unui sistem de hidrogen pe o stație de carburanți existentă constituie extindere în sensul prezentei instrucțiuni tehnice și impune reevaluarea riscului cumulat al amplasamentului.

ARTICOLUL 14

Expunerea publicului în incinta stațiilor

(1) Documentația tehnică prevede măsurile de protecție a utilizatorilor în zona de distribuție, inclusiv bariere fizice, distanțe față de sursele potențiale de aprindere, dispozitive de oprire de urgență accesibile utilizatorilor și semnalizare corespunzătoare.

(2) Pentru stațiile cu autoservire, analiza riscului tratează expres scenariile de eroare de operare la cuplarea și decuplarea dispozitivului de alimentare.

ARTICOLUL 15

Raportul cu Legea nr. 59/2016, cu completările ulterioare

(1) Hidrogenul constituie substanță periculoasă încadrată în categoria gazelor inflamabile, potrivit anexei nr. 1 partea a 2-a din Legea nr. 59/2016, cu completările ulterioare.

(2) Pentru amplasamentele în care cantitatea de hidrogen prezentă este egală sau depășește pragurile prevăzute de Legea nr. 59/2016, cu completările ulterioare, respectiv 5 tone pentru amplasamentele de nivel inferior și 50 de tone pentru amplasamentele de nivel superior, se aplică integral obligațiile prevăzute de această lege și de actele normative emise pentru aplicarea acesteia.

(3) Prezenta instrucțiune tehnică se aplică în mod complementar față de prevederile Legii nr. 59/2016, cu completările ulterioare, și nu aduce atingere competențelor autorităților desemnate potrivit acesteia și nici obligațiilor operatorilor privind notificarea, elaborarea politicii de prevenire a accidentelor majore, raportul de securitate, planificarea pentru situații de urgență și celelalte cerințe specifice regimului Seveso.

(4) Pentru amplasamentele prevăzute la alin. (2), evaluarea riscului și informațiile rezultate din documentația elaborată în aplicarea Legii nr. 59/2016, cu completările ulterioare, sunt considerate suficiente pentru fundamentarea documentațiilor de urbanism și a documentațiilor tehnice necesare autorizării executării lucrărilor de construcții, în măsura în care acestea sunt relevante pentru amplasarea investiției, delimitarea zonei de influență a riscului și evaluarea compatibilității funcționale a terenului, autoritatea competentă nemaiputând solicita elaborarea unei analize de risc distincte pentru aceleași scenarii deja evaluate în cadrul raportului de securitate/politicii de prevenire a accidentelor majore.

ARTICOLUL 16

Raportul cu reglementările tehnice specifice

(1) Evaluarea riscului prevăzută de prezenta instrucțiune tehnică nu înlocuiește obligația respectării reglementărilor urbanistice aplicabile, reglementărilor tehnice din domeniul calității în construcții și reglementărilor tehnice aplicabile instalațiilor de hidrogen, inclusiv a cerințelor privind echipamentele sub presiune, atmosferele potențial explozive, securitatea la incendiu și protecția civilă.

(2) Analiza de risc prevăzută de prezenta instrucțiune tehnică se utilizează exclusiv pentru fundamentarea deciziilor privind emiterea certificatelor de urbanism și autorizarea executării lucrărilor de construcții, fără a aduce atingere competențelor autorităților și organismelor prevăzute de legislația specifică.

ARTICOLUL 17

Dispoziții tranzitorii și finale

(1) Documentațiile de urbanism și documentațiile tehnice pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții aferente investițiilor care intră în domeniul de aplicare a prezentei instrucțiuni tehnice depuse anterior intrării în vigoare a acesteia se soluționează potrivit reglementărilor în vigoare la data depunerii.

(2) Certificatele de urbanism emise anterior intrării în vigoare a prezentei instrucțiuni tehnice își păstrează valabilitatea.

(3) Instalațiile de hidrogen aflate în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei instrucțiuni tehnice elaborează analiza riscului la nivelul corespunzător categoriei în care se încadrează, cu ocazia primei extinderi, re tehnologizării sau modificări supuse autorizării.

(4) Prevederile prezentei instrucțiuni tehnice se aplică în mod direct de la data intrării în vigoare a acesteia, pe baza standardelor, metodologiilor și ghidurilor internaționale și europene menționate.

(5) În vederea armonizării ulterioare a practicii administrative la nivel național, Ministerul Energiei și Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu sprijinul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Securitate Minieră și Protecție Antiexplozivă și al organizațiilor profesionale de profil, pot aproba, prin ordin comun, seturi de valori-limită naționale sau ghiduri metodologice detaliate privind riscul individual și societal.

(6) Actualizarea seturilor de valori-limită sau a ghidurilor metodologice în condițiile alin. (5) nu aduce atingere valabilității analizelor de risc elaborate anterior și nu poate constitui motiv de reevaluare retroactivă a proiectelor pentru care s-au emis deja certificate de urbanism sau autorizații de construire în temeiul prezentei instrucțiuni tehnice.